

Sygnatura akt VIII Gz 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum

w S. z dnia 2 grudnia 2013 roku (sygnatura akt XI GC 166/13 upr)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 1. oddalił wniosek pozwanej M. B. o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu wydane przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 19 września 2013 roku, a w punkcie 2. odrzucił zażalenie pozwanej na powołane wyżej postanowienie. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Rejonowy stwierdził, że postanowienie z dnia 19 września 2013 roku zostało odebrane przez W. B. jako dorosłego domownika w dniu 4 października, a zażalenie na to postanowienie zostało złożone po upływie ustawowego terminu.

Sąd Rejonowy uznał, że nie ma podstaw do przywrócenia uchybionego terminu, bowiem uchybienie to nastąpiło z przyczyn znamionujących co najmniej niedbalstwo pozwanej. Podkreślił, że pozwana jest przedsiębiorcą, a więc dotyczy jej wymagania podwyższonej staranności. Zdaniem Sądu Rejonowego, skoro pozwana wiedziała o postępowaniu sądowym, o komplikacjach jakie rodzi odbieranie jej korespondencji przez W. B., powinna podjąć działania w celu zapewnienia prawidłowego obiegu korespondencji, natomiast działań takich nie podjęła. W szczególności nie wskazała adresu do doręczeń swojego pełnomocnika, który co najmniej od dnia 20 września 2013 ją reprezentował, bądź innej osoby. Sąd Rejonowy uznał też, że w sytuacji braku złożenia przez pozwaną zastrzeżenia na poczcie o zakazie odbioru korespondencji przez W. B. upoważniła ona tą osobę do takiego odbioru co najmniej w sposób dorozumiany.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie było przesłanek do przeprowadzenia dowodów wskazanych w zażaleniu na postanowienie z dnia 19 września 2013 roku bowiem dotyczyły one w większości okoliczności związanych z doręczeniem wyroku zaocznego, a nadto dokonanie ustaleń zgodnie z zakreślonymi tezami nie wpłynęłoby na treść rozstrzygnięcia.

Pozwana wniosła zażalenie na to postanowienie, w którym domagała się jego uchylenia i obciążenia powoda kosztami postępowania zażaleniowego. Wniosła też o rozpoznanie postanowienia z dnia 2 grudnia 2013 roku o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu.

Zarzuciła naruszenie art. 138 § 1 k.p.c. przez uznanie, że skutecznym było doręczenie postanowienia z dnia 19 września 2013 roku W. B. poza miejscem zamieszkania pozwanej, naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny istotnych dla sprawy dowodów, art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie zażalenia na postanowienie z dnia 19 września 2013 roku choć złożone ono zostało w terminie.

W uzasadnieniu pozwana powtórzyła argumenty i twierdzenia wcześniej przytoczone we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 19 września 2013 roku. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego podniosła, że nie można uznać skuteczności doręczenia do rąk osoby niebędącej dorosłym domownikiem ani w innym miejscu niż miejsce zamieszkania.

Sąd zważył, co następuje.

Wydanie zaskarżonego postanowienia było przedwczesne.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 19 września 2013 roku, wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, skarżąca przedstawiła wnioski dowodowe, które – wbrew zaprzeczeniu Sądu Rejonowego – służyły zbadaniu okoliczności wskazanych we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia tego zażalenia, a przez to ustalenia, czy skuteczne było samo zażalenie. Chodzi tu o wnioski zawarte w punktach V i VI wzmiankowanego zażalenia.

W związku z powyższym do zbadania, czy doszło do skutecznego doręczenia pozwanej postanowienia z dnia 19 września 2013 roku, niezbędne jest przeprowadzenie tych dowodów. Badaniu winno podlegać nie tylko to, w jakim charakterze korespondencję adresowaną do pozwanej odebrał W. B., ale i to, gdzie to odebranie miało miejsce. Przesłuchanie W. B. jest niezbędne również w kontekście jego wcześniejszego działania jako odbierającego przesyłki sądowe adresowane do pozwanej.

Tych samym kwestii powinno dotyczyć przesłuchanie pozwanej oraz pracownika poczty faktycznie dokonującego doręczeń korespondencji sądowej adresowanej do pozwanej w niniejszym postępowaniu. Nadto przesłuchanie pozwanej powinno objąć badanie, czy pozwana zachowała czynności spełniające wymogi staranności strony postępowania sądowego (na istnienie tych wymogów słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu), biorąc pod uwagę przebieg tego postępowania (etap badania sprawy), a także fakt pouczenia pozwanej dokonanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (k. 14).

Po przeprowadzeniu tych, oraz ewentualnie innych, dowodów, Sąd będzie mógł dokonać wszechstronnej oceny prawidłowości procedury doręczenia zastosowanej przy przesyłce sądowej zawierającej postanowienie z dnia 19 września 2013 roku. Możliwa też będzie wszechstronna ocena, czy doszło do naruszenia reguł staranności pozwanej, jako strony postępowania, w sytuacji braku powiadomienia o zmianie miejsca pobytu w toku postępowania, zaniechania zgłoszenia pełnomocnictwa udzielonego w dniu 20 września 2013 (czy to przez pozwaną, czy przez ustanowionego pełnomocnika – co może być rozważane według kryteriów staranności, za której niezachowanie przez pełnomocnika procesowego odpowiada mocodawca), zaniechania działań pozwalających na zapewnienie sobie przez pozwaną odbioru przesyłek sądowych, zwłaszcza w sytuacji odbierania kolejnych przesyłek przez osobę, która – jak twierdzi pozwana – nie miała do tego jej upoważnienia. Wszystkie te okoliczności można poddać ocenie w kontekście obowiązku dokonywania przez stronę czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami (art. 3 k.p.c.).

Biorąc pod uwagę powyższe, a przy tym stwierdzając, że niezbędne jest, w celu rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 19 września 2013 roku, a co za tym idzie, w celu zdecydowania o nadaniu biegu, bądź odrzuceniu tego zażalenia, przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości, należało, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 4 k.p.c. i art. 380 k.p.c. uchylić zaskarżone postanowienie.